

De Torenvalk

Nelly & Jon Roose

In het vroege voorjaar kregen we regelmatig bezoek van een paartje Torenvalken. Ze zaten voornamelijk op één van de lantaarnpalen bij de paardenbak. Op iedere paal zijn twee lampen bevestigd, waarvan er één kapot is. Er zit een vrij groot gat in de behuizing van plexiglas. Vorig jaar heeft hier waarschijnlijk een spreekw in gebroed.

In goed overleg met Reitse de Vries en Berry Spin besloten we een nestkast op te hangen, Reitse zou daar voor zorgen. Tot mijn verbazing belde hij binnen een halve dag terug dat de kast klaar was. Op mijn leeftijd moet je toch wennen aan het 3-D printertijdperk. De kast werd opgehangen aan een boom achter de lantaarnpaal in het bosje van Staatsbos.

Tijdens het paardrijden kon Nelly alles goed in de gaten houden. De valken keken wat meewarig naar de kast en gingen er enkele malen op zitten. Maar dat was het dan. Wel gingen ze door met het inspecteren van de lantaarn en die verkozen ze uiteindelijk om te gaan nestelen en broeden. We zagen het mannetje met regelmaat voedsel naar het vrouwtje brengen. Door middel van foto's met de telelens en de verrekijker konden we alles redelijk goed volgen.

Toen de eieren uitgekomen waren, hadden de ouders het druk met muizen aanleveren. Dat gaat met een energie en kracht! Waar we al een beetje bang voor waren, begon zich duidelijk af te tekenen op gemaakte foto's. De scheur in het plexiglas onder de bodem van het nest werd steeds groter en breder. Hoelang zou de bodem de kracht van het ouderpaar nog weerstaan? We wisten dat er in ieder geval drie jongen in het nest zaten, te zien op gemaakte foto's. En jawel, Nelly was aan het paardrijden toen de bodem eruit viel. Na een half uurtje zagen we een jong in de paardenbak scharrelen. We hebben hem of haar gevangen en in een doos gedaan.

In overleg met Reitse besloten we om 's middags te proberen de andere jongen uit het zwaar beschadigde nest te halen en over te brengen naar de nestkast. Toen we bezig waren, hebben we Benny Groen gebeld of hij ons wilde helpen. Dat was natuurlijk geen enkel probleem. Vakkundig werd een vangnet aangebracht en met een lange uitschuifbare metalen stok ging Reitse aan het jongleren. Dat is een stok die, als je hem omhoog brengt, boven naar alle kanten zeker een meter uitslaat. Uiteindelijk vielen er nog drie jongen uit het nest. Het waren venijnige beestjes met vlijmscherpe nagels aan de klempoten. De vier jongen werden op vakkundige wijze in de nestkast overgebracht.

We hadden bijna alle spullen opgeruimd toen Nelly door de telescoop keek en nog een jong zag. Dit diertje zat klem in het oude nest, maar we konden hem er niet uit

krijgen. Afwachten maar hopen dat de ouders raad wisten. We zagen ze in ieder geval nog wel naar het verstoorde nest vliegen. De volgende morgen zag Nelly tijdens het paardrijden dat er geen beweging zat in het ingeklemde jong in de lantaarn! Plotseling viel ook de rest van de bodem en het nest naar beneden, het jong scharrelde meteen naar de graskant. Toen we na een tijdje gingen zoeken, scharrelde het beestje daar rond en zat het aan een muis te scheuren. In de kortst mogelijke tijd had één van de ouders al een prooi gebracht.

Nelly en ik waren nog aan het redetwisten wie van ons tweeën het jong in het nest zou brengen. Ik mocht van haar niet zo hoog op de ladder en ik vond dat zij het ook niet moest doen. En zoals het zo vaak in het leven gaat, is er een andere weg, want Reitse stond op het erf om even te kijken hoe het ging. Terwijl ik zijn zoontje de angst voor een hond deed overwinnen door met hem en de hond te gaan voetballen, werd het laatste jong in de kast geplaatst. Er lagen twee muizen in, dus er werd gevoerd.

De vijf jongen zijn alle groot geworden en uitgevlogen! Nelly en ik hebben er ontzettend van genoten en uiteindelijk hebben we er ook nog veel van geleerd.

Impressie van een roofvogel, misschien torenvalk (Merel Verheul, 9 jaar).